

4753

LA PARA D'EN RC

PUBLICACIO QUE CONTINUA I CONTINUARA

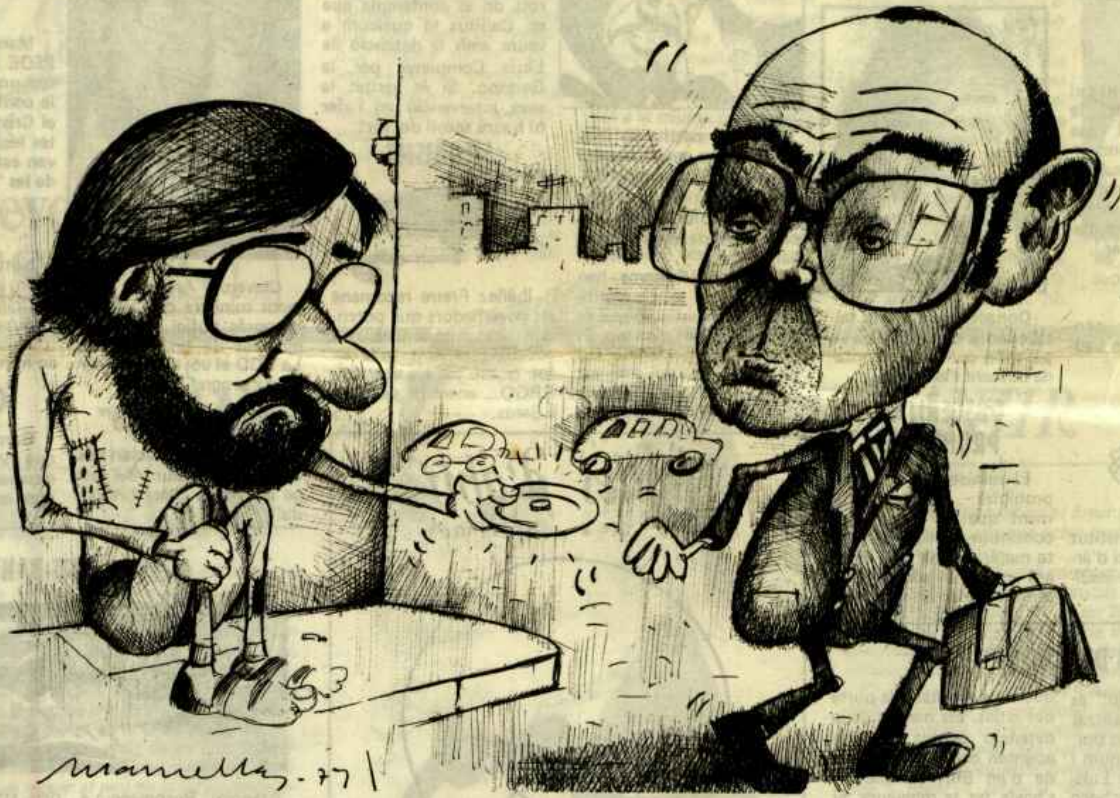
Publicació Satírica

Fascicle núm. 35/ Preu: 20 Ptes.

13 de juny del 1979

Després de l'entrevista amb l'Abril Martorel

En Serra arrosega, encara més, els collons per terra

Manel... 77

Els nostres polítics sempre han anat amb el lliri a la mà. Es deuen pensar que portant un vegetal i fent

cara de babaus, els de Madrid els atendran millor. rò confondre els madrilenys amb vegetarians és o-

blidar-se que els "callos a la madrileña" els varen inventar l' any 1714. A Madrid, senyors, no

més si pot anar a totre cosses, que és l'únic llenguatge que entenen, ja que de tant rebre instàncies se'ls hi ha convertit el cervell en una pòlça de duro.

Però no, vingui anar a Madrid. Se'ls hi perd el cul per agafar el pont aeri, i clar, després passa el que passa, que a sobre de tornar amb retràs (o no tornar, ves a saber) tenen de sortir per la porta de darrera de l' aeroport per que no se'ls hi vegin les vergonyes.

Narcís Serra, ha tornat de Madrid arrossegant els collons per terra i a sobre s'ha tingut de pagar el viatge de la seva butxaca. A Madrid ni li han donat ni el canvi del metro. Tota una premonició del que li passaria amb el gomerús de l' Abril que, a més a més de tenir d'invitar-lo a

dinar, li va demanar un Echegaray per pagar la propina.

-Es que andamos muy jodidos de parrné. Ja lu veu, ja... pero es que, sabe, los Ajuntamientos, Barcelona...

-¡Ah! afortunados Vds. que tan si sona com si no sona Barcelona es bona. -Pero, los quartus cuando?

-Amigo mio, hablar de dinero es cosa de clases bajas. Amos anda invitame a un café y pelillos a la mar. -Home...!

-Mira, haz como yo hago e: el Gobierno. En lugar de hablar y pegar rollos, nos vamos a un rincón y hacemos quinielas. El día que saquemos una de catorce ya verás, tío, ya verás!

I Narcís Serra s'en torna a Barcelona amb un grapat

de travesses sota el braç, disposat a aixugar el déficit municipal.

-Babau, que ja s'ha acabat la llegal-li diu l' Abat-Tindries d' haber agafat números de la loteria del -PSUC que sempre toquen..

En fi, que res de res. -Que no hi ha manera que els de Madrid paguin un duro. Què en farem, dels deutes municipals?, que en farem de les Cases Grans?, què en farem dels nostres polítics?.

Males llengües diuen ja que als Encants es troben Ajuntaments a bon preu.

Serai Bandarra.

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

CEDIC

loteria

a el sello)	OTIS	Clave	13532928
		I	RESGUARDO
RECLAMACIONES: (Véase el dote)			
Banc Crèdit Local - Ajunta de Barcelona	☐	☐	☐
Madrid - Banc Exterior de Suráfrica	☐	☒	2 (es van cuspir l'àrbitre)
Chase Manjatam Banc - Torremolinus	☒	☐	☐
"La Nostra Caixa" - Ajuntament de Mataró	☐	☐	continua la pròrroga
Ajuntament de València - Barraqueta banc	☐	☒	2
Ajuntament Donosti - Banco del Lemóniz	☐	☐	suspès per goma-2
Banca de Nosa Terra - Ferrol do Cudillu	☐	☒	2 (l'àrbitre comprat)
Casa de Préstamos Er Córdoba - Córdoba	☐	☐	☐
Cáritas Internacional - Besalú	☐	☒	2 (partit amistós)
Banca del Espíritu Santo - Compostela	☒	☐	☐
Banca Catalana - Perpetua de la Moguda	☐	☐	4 (de penal)
Se seva Caixa des nostros estalvis - Pollença	☒	☐	☐
Aj. de Zaragoza - Banca la Pilarica	☐	☒	2
Aj. de Tenerife - Banca Goda	☐	☒	2
Δ PUESTAS	1ª	2ª	3ª
	4ª	5ª	6ª
	7ª	8ª	

Amb la pipa q'l morro

RENEC

Tot el que hem guanyat envers el redescobriments de la nostra consciència col·lectiva, la reconquesta de les nostres llibertats nacionals, el revifament de les nostres estructures culturals, el reconeixement del nostre dret d'autogovern s'estan quedant en re gràcies al retorn del president.

FOC DIVÍ

Marxistes del PSUC i del PSOE recentment celebren unes xerrades tractant la confluència entre Marx i el Cristianisme. Durant totes les sessions els bombers van estar a l'aguait per allò de les "llengües de foc".

NOTÍCIA

Noranta miners es tanquen a la mina. Aquesta notícia no tindria la mínima importància si no fos que s'hi varen tancar en hores de repòs.

OBDIÈNCIA

García Márquez demana que Videla esclaireixi les desaparicions i aquest les posa en remull.

MESURA ANTI-BANYES

Atenció!. Recomanem a tots els nostres lectors que vagin fent-se amb una col·lecció d'elms, capells de ferro i fins i tot d'ornals rovellats. Un perill, molt abans d'entrar en el nou mil·lenari, està damunt les nostres closques i a final de mes podem tenir més banyes que tots els marits de les amañones de l'Amaçones que no paraven de llimar-se'n una que ja en tenien catorze més. És imminent la caiguda del laboratori espacial —de vuitanta tones de pes, vuitanta— Skylab en un lloc desconegut del nostre planeta. Endemés, i això us ho diem mentre ens provem el bacinet que va lliurar Tirant Lo Blanc de la guitzeta de l'euga embadalida per les complaències d'un cavall de Vic, l'Skylab en aquests moments està sobrevolant per les nostres contrades, per allò dels USA que sempre tan les coses brutes a casa dels altres. Aïrament, si la vostra vivenda es veu afectada per la passió concupiscible i impetuosa del laboratori de tornar a la Terra, es recomana que es faci una instància al secretari de l'ONU, es resi un parentostre a santa Rita, i es faci testament a deu segles vista, que és la data tèrmini en la qual els USA es comprometen a pagar els danys. Recordeu sobre tot, que totes les vostres accions han d'estar coronades amb l'elm (o l'ornal, si teniu problemes com els de que el ferrer no us fia), molts dels quals els trobareu a preu d'oferta en un anunci de la PIPA la setmana vinent. En cas contrari, ja us podeu apuntar a fer d'extra en curses de braus o en una fabrica de traus.

XARRUPA QUE VESSAN

En la seva darrera reunió el Consejo de Ministros de España va decidir controlar la Seguridad Social. En altres paraules: que ara en seràn més a xarrupar de la mamella; prepareu-vos doncs a pagar més i estar més —si és encara possible— mal servits. Si això continua així encara ens demanaran que els hi piquem l'esquena perquè puguin fer el rotet.

PROGRESSISTA

Clavero Arévalo, flamant ministre de Cultura, ha après l'ofici llegint els manuals de la Inquisició. La UCD el vol expulsar per massa progrèl.

BILLY "EL NIÑO"

Li diuen que declari i es vol llençar damunt del jutge al crit de "No diré nada!".

Atenció

"La Pipa d'en Roc" anuncia la bona nova. Si senyors, l'entusiasme de tots els amics de la casa ha fet que ens plantegéssim el fet viu d'aquesta publicació. I us portem la notícia d'una agosarada operació. A partir de l'1 d'Agost LA PIPA D'EN ROC es convertirà en diari. Ja ho sabeu, doncs, a rascar-vos la butxaca. L'edició serà de luxe amb colors de tota mena i condició. Impressió tridimensional i, no oblidant l'aspecte sensual de la nostra civilització, cada dia tindrà una olor diferent: el primer dia de macarrons. I per aixemplar el mercat edició amb sistema Braille. I barbabú barbabú no fotis el totxo com un adoquí.

PATUFET, ON ETS?

Tots els partits polítics catalans han enviat sengles cartes als Ministros de Defensa y Justicia tot reclamant una solució clara i ràpida al cas de l'Albert Boadella.

Ara els Ministros han demanat als seus subordinats que investiguin què és aquest senyor i a on viu. El director de la Modelo ens ha informat que aquest cognom li "sona" d'alguna cosa, però que no recorda

de què. "La verdad —ens va dir— no tengo el gusto de conocerle, pero por si necesita algo de mi denle mi targeta cuando lo vean".

SEN SENTIS-TAPO

Algú està buscant paperots on es contempla que en Carlitus té quelcom a veure amb la detenció de Lluís Companys per la Gestapo. Si és veritat la seva intervenció en l'afer hi haurà soroll del fort.

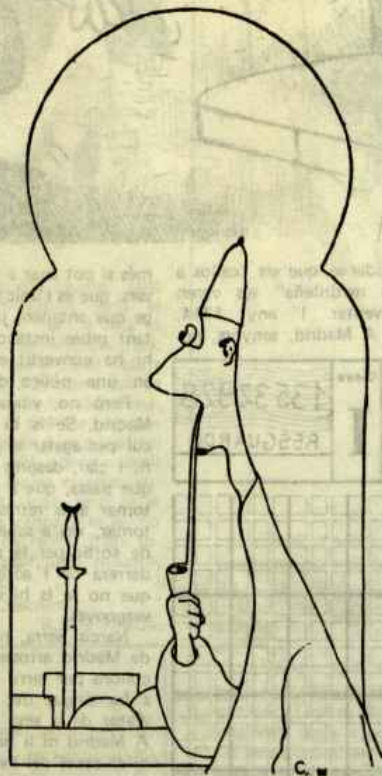
SILIGISME

Ibáñez Freire recomana als governadors que potencin les autonomies; als governadors tant se'ls en fot (sobre tot els nostres); ERGO... anem bé per anar a Sants.

Rigles d'qhir

PAPITU uc 8 13 1 / 1909

En això de la qüestió d'Orient me sembla que tots estem prou desorientats.

TELEGRAMA

De California 47, Madrid, a tot l'Estat. Es busca gent. Stop. Que vulgui declarar-se. Stop. Responsable de l'atemptat contra aquesta cafeteria. Stop. Raó. Stop. Direcció de Seguretat de l'Estat. Abstenir-se simpatitzants declarats d'extrema dreta. Stop. Es gratificarà amb visita al Valle o amb vetlla amb ex-primerama. Stop. A elegir. Stop.

NOMENAMENTS

En Tarradellas ha nomenat sots-presidents per a la Geneïtat de Catuña. Són, per aquest ordre, en Joan Tarradellas i Josep, en Tarradellas Joan i Josep i l'Adolf Suaras i Gunçalas.

EL DALI FALS

Donades les darreres falsificacions de Dalí, Gala va pel món com una esperitad buscant l'autèntic.

DESCOBERTA

L'il·lustre prehistoriador català Miquel Terradell ha descobert l'existència d'un fòssil vivent del Terciari que, en honor del dexobridor, ha estat batejat amb el nom de Terradellès Pigatus.

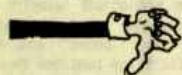
CALENDARI

S'aprova el calendari pel desenvolupament de la Constitució, la qual cosa vol dir que sortirem un any d'aquests del subdesenvolupament constitucional en el que estem immersos, si no hi han esmenes al calendari, és clar...

CONFESSIÓ

"Sóc monàrquic convençut", ens ha dit en Laureà López i Burbó.

LÒGICA

Els catedràtics d'Institut volen que Suárez faci d'àrbitre. Deuen voler-lo insultar.

OBSCENITATS PROHIBIDES

El ministeri d'Educació prohibirà terminament que els matemàtics continuïn explicant aquesta matèria en la EGB. Fins ara no s'ha adonat que sempre parlen de corbes!

VA DE TONTOS

En "Billy el Niño" és un policia especialitzat amb la tortura i altres porqueries més. El seu nom i cognoms són els de Luis Antonio González Pacheco i treballa, com és natural, a la Brigada Especial Operativa, és a dir, a l'antiterrorista.

Doncs bé, aquest home està implicat —tot i que encara costarà molt de provar-ho— en la matança d'Atocha. Després de moltes citacions al jutjat per a declarar sobre l'afer i de no comparèixer, fa pocs dies hi va anar. D'entrada, va detenir a un fotògraf

que el va retratar a la porta del jutjat. Els motius de la detenció sembla ser que apunten cap a una enrabada d'en Billy perquè no s'havia fet la manicura, ni tenyit bé el cabell, ni portava les seves ulleres Ray-Ban. És a dir, "no estava presentable".

En el jutjat va declarar que això d'Atocha li semblava que era una estació ferroviària de Madrid i poca cosa més.

Com podeu veure o aquest fulano vol prendre el pel a la justícia haguda i per haver, o certa part de la policia espanyola té una intel·ligència tan mins que fa angúnia.

Segons la G.E. Catalana, en el seu volum número 6, DEPURACIÓ vol dir: Acció política encaminada a mantenir i garantir l'homogeneïtat polític-ideològica d'un règim polític mitjançant l'eliminació dels membres considerats perillosos i desafectes.

(Avis). Estem disposats a traduir al castellà l'esmentada definició.

a reveure
NEESKENS!

Aquestes coses sempre ens agafen amb les vergonyes a l'aire. No haguéssim dit mai que el teníem aquí. Però l'evidència no deixa lloc ni al dubte ni a l'escepticisme. Ara resulta que les despulles de Sant Pere reposen en terra catalana. Fixeu-vos si en són de benaurats. En un tres i no res els habitants de Sant Pere de Roda contemplaran estorats com d'aquell lloc on fins ara hi anaven quatre saberuts i uns quants galifardeus se'n fa un centre de pelegrinatge, on es podran veure coses tan esferairodes com botigues d'estampes, trossets de roba de Sant Pere amb l'etiqueta del Tergal i tintades als tints "Aristoi" (vegeu les "páginas amarillas"), ungles del sant varó, cabells d'un blanc platejat que ens deixaran pensar que l'home no va morir jove, i també, perquè no, la pedra sobre la qual es va montar tot el pa amb tomàquet.

Quan algú se'n va a l'altre barri deixa unes restes que es diran relíquies si el finat ha estat un bon home tirant a sant, despulles si era més aviat de classe mit-

LES SEVES RESTES TROBADES A L'EMPORDA

SANT PERE PESCADOR

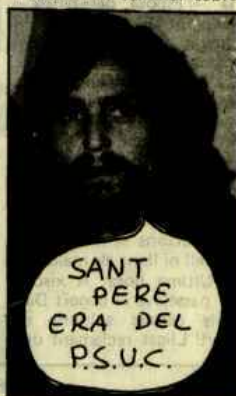

ja i deixalles si del pilotet. En aquest moment ens trobem evidentment en la primera conjuntura. Lluny de nosaltres la blasfèmia i l'insult, però de l'estudi de les restes trobades a la maleta de l'Empordà s'ha sabut que Pere, a part d'ésser un home amb tota la barba i un bon pescador era —toqueu ferro— català.

Pere Mas i Rigau era un pescador de Palafrugell

que un dia decidí que era millor anar a la pesca d'ànimes. Aquesta decisió tan sobtada com transcendent la va prendre el dia que va veure que Mossen Claus vivia com un rei veient les barquetes que marxaven mar endins. "Tate aquí hoy tomate!" va escridassar-se l'home, en un rampell de geni motivat per modes estrangeres. I el "tomate" consistí per a Pere a fer-se l'enviat. La feina era feixuga, però la feia amb joia, perquè no

ignorava que tots els homes forts han actuat sempre amb el pols ferm i amb l'esquena dreta. Pere, com és sabut, es va adormir amb l'estaquiroi de Sant Jaume, mentre deixaven que els altres els fessin la feina. Ningú no ignora que aquest "tantsem'enfotisme" és la principal raó de ser dels apòstols. Pere Mas i Rigau anaven vivint sense jugar-se la pell. Ho anà fent fins que el poble li va demanar un miracle. I no va poder: ni va assolir l'Estatut ni caminar sobre

les aigües. I ara l'hem recuperat dintre una maleta. Mec, 18, 7-69

ÀNIMES DE CANTIR

MIQUEL SELLARÈS

Temps era temps —no massa, però—, que Catalunya vivia sotmesa a la més negra i ferotge repressió. Vet aquí, doncs, que molts pocs catalanets tenien la suficient valentia per a dedicar-se a la carrera política. Un d'ells fou el Premi d'Honor de les Lletres de Canvi, Miquel Responsable-Nacionalista-Sellarès, home conegut en els ambients subversius amb el malnom de "el saxons", no sabem si perquè era gros o perquè els seus avantpassats tal vegada fossin de la Gran Bretanya.

Aquest patriota se la sabia molt llarga i per a dissimular les seves increïbles actuacions contra la "Unidad de la Patria" va seguir al peu de la lletra, estrictament si hem d'utilitzar el seu vocabulari clandestí, un pensament del Mao que diu: "si no vols que els sicaris del règim corrupte t'agafin, vesteix com ho fan els miserables explotadors venuts a l'imperialisme que treuen el suc i la sang al nostre heroic i invencible proletariat". Dit i fet, l'incansable bocamolla es disfressava cada matí d'executiu dinámico, malgrat la repugnància i desassossec que li produïen aquelles prendes ignominioses. Però l'home és un animal de costums, i en Miquel Responsable-Nacionalista-Sellarès no podia escapar d'aquesta misèria de la condició humana. Així que, a còpia de vestir com un burgès acabà per transformar-se en un company de viatge d'aquesta classe social, condemnada per la Història, segons opinió de més d'un dels seus amigots.

I és clar, posats a fer, calia fer-ho bé: ves per on, durant les inacabables sessions de l'Assemblea de Catalunya, un dels conjurats destacava per la seva bona vestimenta i rostre imberbe enmig d'aquella colla de barbuts, esparracats, despenjats amb pinta de conspiradors que omplien les sales parroquials en representació de les més diverses i fins i tot oposades ideologies. Al començament la sorpresa i la desconfiança eren àmpliament compartides per l'ala més progressista de l'Assemblea, en especial pel que fa a una cartera-maletí, inseparable companya de l'inclit català de Mallorca. La intervenció d'un conegut cineasta, emparentat amb la multinacional de la mala llet (els "Danone"), dissipà sospites i mals entesos. Tot i això, els annals de l'Assemblea registren un misteri inson-

dable que mai no havia estat aclarit. Ara, gràcies a les confidències d'una lluitadora que prefereix no donar-se a conèixer, hem pogut esbrinar què hi havia en la dítexa cartera-maletí. No us penseu pas que Miquel Responsable-Nacionalista-Sellarès hi guardés armes, micròfons o trastos semblants. El protagonista d'aquesta història hi amagava una tovallola la finalitat de la qual sembla ser que tenia alguna cosa a veure

amb cert apartament on el futur President de la Generalitat portava a terme actes inconfesables amb un altre individu (1).

I ja se sap: les males companyies podreixen al més Sant. Com diuen els espanyols anticatalans "quien mal anda, mal acaba". Fou un 28 d'octubre de 1973, el qual ha passat a la història de Catalunya com un dels dies més durs de la vida del nostre país. M'estic referint a l'enganxada dels Cent-treze, doncs foren 113 els homes i dones de l'Assemblea de Catalunya que la Gristapo va engarjoliar. De res li va valer al nostre heroi sortir corrents pels terrats en companyia del Danone ni tampoc que portés un impecable trajo de can Gales. Els esbirros franquistes se l'emportaren i anà a parar a Jefatura. Poc s'imaginava ell que li esperaven les 80 hores més llargues i terribles de la seva puta existència. Us imagineu un tio de més de cent quilos negant-se a menjar la teca dels calabossos de la Casa de la Por?. Aquí va ser, en uns moments tan cruels i alhora delicats, que Miquel Responsable-Nacionalista-Sellarès es va mostrar davant els seus companys d'aventures com el que realment era, un menestral adicte al vergonyós tren de vida de l'odiada burgesia catalana. Però com que els demòcrates anti-franquistes tenien —i tenen— unes tragaderes molt grans, aquest pecati minore li fou perdonat i passat per alt, doncs al cap i a la fi el vell polític que ha arribat a President de la Generalitat descafeïnada també té taques negres en el seu historial, com per exemple, on són les peles de la Generalitat que ell es va endur el 1939? I parlant de diners... però és millor que ho deixem córrer!

No hi ha pas cap dubte que amb aquest historial és un digne successor de l'Avi de La Piga, tot i que creiem que caldrà eixamplar el seient de la cadira presidencial i ampliar les pantalles de la TV, perquè el nostre futurible té un cul i una cara com n'hi ha poques.

Una admiradora

(1) Consultat aquest altre individu, ens assegurava que es dedicaven a una perillosa tasca d'informació i agitació contra el règim del Cagaelàstics, i no pas a fer la burilla.

LA PLAÇA DEL DALI

En Dalí s'ha quedat sense plaça. A Figueras el nou Ajuntament ha decidit de tornar el seu nom tradicional de Plaça del Teatre a la que el consistori franquista havia col·locat el nom del pintor surrealista, catòlic, apostòlic i rumà.

No li ha fet cap mena de gràcia i el Salvator ja ha començat una nova birra pictòrica que amb el nom de "Fig Eras o la transformació de la basarda amb decàmetres de grolleria", donarà matís estètic a la malifeta democràtica. En aquest quadre es veu a Gala —l'esposa del pintor— menjant-se habitants de Figueras estovats, prèviament, en una cacerola de fang de Palafrugell. En Pla no hi surt a l'obra, però podria sortir-hi. Sí que hi apareix el mateix autor en actitud poc decorosa que ens estalviem de detallar. Quedi el record de fets tan lluits per a la vergonya de generacions sense barra al clatell ni llana als malucs.

Última hora: A xiscles es passejava el beneït Dalí pels carrers solitaris de Port Lligat reclamant una

plaça, una plaça. Era de nit i l'efecte trembund del dissortat amb els cabells deixats anar i rebotint-se per les cantonades ha causat tal efecte que els pocs turistes que hi havia

varen tocar el pirandó. Que la autoritat tome mesures ante tan desastrados aconteceres.

Il·lustrísima Bèstia

ELS "GASOS" DE L'ALTRA NIT

EL PET D'EN TARRADELLAS

La notícia ha estat confirmada i "La Pipa d'en Roc" es complau en fer-vos-la saber en exclusiva. La pudor que dies enrera va infectar Barcelona era autènticament produïda per uns "gasos" però el vaixell inculpat era absolutament innocent de la malifeta. Consultats els serveis d'investigació ecològica catalans ens han transmès totes les dades del tenebrós afer. Resulta que tan bon punt els seus nassos varen ensumar que alguna cosa podia a Barcelona varen començar la búsqueda del catau infecte. I busca que buscaràs per fi, al cap d'hores, l'olor els va dur a la Plaça Sant Jaume.

No hi havia dubte la ferum tenia el seu origen en aquell veïnat. I remenant per aquí i per allà amb gran sorpresa s'adonaren que a la casa canongial era

on la fortor es sentia amb més constància. Un hàbil interrogatori de la cuinera de l'immoble els va dur a la increïble realitat. Es tractava realment de gasos tòxics però no de "gasos" "gasos", eren una altra mena de "gasos". Ho direm? Sí, ho direm. El Faraó de la Geneïtat havia fet un pet. Però no un pet qualsevol. Es tractava d'un pet de Si Senyor, una fina manobra d'artista consumat en arts expeditives. Una mostra d'abarròcament estètic d'aquest fill amanerat

de "l'antic regim", tant en consonància amb el "Moi", el "Je", i tota la tramòia egofalicocèntrica. Massa pudor per tants catalans, així la protesta es va fer sentir l'endemà mateix a la premsa, sempre tan sensible a les qüestions de nas. El pobre vaixell que se les va carregar encara està trist, però ja se sap, les raons d'estat no s'estan de raons. I qui tollis pecata mundi, missere nobis.

Oliver Descremat, R.G.S. 976-34.

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"
N. Reg. Emp. Edit. 1963/78
Apartat de Correus, n. 52 Mataró
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34.263-1978

Fotocomposició: Copisteria La Juliana-dr. Farrero, 6 (Argentona)
Imprimeix: Impremta Mas, Gnral. Mola, 76 (Mataró)

Equip Redactor: Toni Albert, Pere Artigas, Francisc Costa, Josep M. Fàbregas, Jaume Graupera.
Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer.

Correcció: Ricart Morros i Rafeques.

cromets de fauna i flora

M.ª Aurèlia Vacapmany

La Maria Aurèlia és una vaca sagrada no reconeguda. Potser perquè feliçment és una dona, els mascles s'han fixat més amb el substantiu que amb l'adjectiu qualificatiu i, per això, no ha rebut mai el Premi d'Honor de les lletres Catalanes. Un Premi d'Honor a una vaca encara que sigui sagrada? De cap manera! Avans a Josep Pla! I clar, la Maria, com la vaca suïssa, devegades també és la vaca de la mala let.

La Maria, però, més que suïssa ens ha semblat sempre indú. La foscor del seu cutis contrasta viuament amb el blanc dels seus ulls i li don un relleu místicament terrenal. Tant és així que sovint es contemplada com un producte exòtic. I és que una vaca sagrada perduda pel Passeig de Gràcia mereix el respecte d'una fotografia de record davant l'insòlit acontexament, però, per als pragmàtics catalans, perd encara més la seva connotació religiosa. "De vaca si que ho és, sí, però de sagrada res de res!" Ve't aquí la gran injustícia de la cultura (catalana per a més referències) amb el físic de les nostres lletres.

En cultueta.

SUBSCRIPTOR

Nom i cognoms _____ Tel. _____

Domicili _____ Població _____

Em subscribo a la col·lecció de fascicles satírics "La Pipa d'En Roc", per un any, a comptar des de la data d'aquí.

El pagament de 1.000 ptes. el fare efectiu

per correu ordinari a nom de "La Pipa d'En Roc"
Apartat de Correus, 52 (Mataró)